

อุตสาหกรรมเศรษฐกิจดิจิทัล

พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544

วัตถุประสงค์ของกฎหมาย:

เพื่อรับรองวิธีการส่งและรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ การใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนการรับฟังพยานหลักฐานที่เป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นการส่งเสริมการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ให้นำเชื่อถือ และมีผลในทางกฎหมายเช่นเดียวกับการทำธุรกรรมโดยวิธีการทั่วไป

สรุปสาระสำคัญ :

คุ้มครองการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยห้ามมิให้ปฏิเสธ ความมีผลผูกพันและการบังคับใช้ทางกฎหมายของข้อความใดเพียงเพราะเหตุที่ข้อความนั้นอยู่ในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ กำหนดลักษณะลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ที่เชื่อถือได้ การประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ และจัดตั้งคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

SME ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

ผู้ประกอบการที่ดำเนินกิจการที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งเป็นผู้รับข้อมูล ผู้ส่งข้อมูล และบุคคลที่เป็นสื่อกลาง ซึ่งกระทำการในนามผู้อื่นในการส่ง รับ หรือเก็บรักษาข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์อันใดอันหนึ่ง โดยเฉพาะ รวมถึงให้บริการอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น

ผู้ประกอบการธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ที่ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย อาจถูกพักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต มีโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ประกอบการที่ประสงค์ประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนเริ่มประกอบธุรกิจนั้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ กำกับดูแล

อุตสาหกรรมเศรษฐกิจดิจิทัล

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

วัตถุประสงค์ของกฎหมาย:

เพื่อกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำเกี่ยวกับกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ระบบ คอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำงานตามคำสั่งที่กำหนดไว้หรือ ทำให้การทำงานผิดพลาดไปจากคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือ ใช้วิธีการใด ๆ เข้าล่วงรู้ข้อมูล แก้ไข หรือทำลายข้อมูลของบุคคลอื่นในระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือ ใช้ระบบคอมพิวเตอร์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อื่น เป็นเท็จหรือมีลักษณะอันลามกอนาจาร ที่ก่อให้เกิด ความเสียหาย กระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของรัฐ รวมทั้งความสงบสุขและศีลธรรม อันดีของประชาชน

สรุปสาระสำคัญ :

กำหนดฐานความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานในการสืบสวนและสอบสวนในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่ามี การกระทำความผิด ให้มีอำนาจกระทำการที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิด และหาตัวผู้กระทำความผิด

SME ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ประกอบการที่เป็นทั้งผู้ให้บริการ และผู้ใช้บริการ รวมทั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ประกอบการธุรกิจที่ฝ่าฝืนกฎหมาย มีโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

การกระทำความผิดกฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่ เข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยมิชอบ การส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ แก่บุคคลอื่นโดยปกปิดหรือปลอมแปลง แหล่งที่มาของการส่งข้อมูลดังกล่าว หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ แก่ผู้รับข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคมเป็นผู้รักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้

อุตสาหกรรมเศรษฐกิจดิจิทัล

พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562

วัตถุประสงค์ของกฎหมาย: เพื่อให้สามารถป้องกันหรือรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ได้อย่างทันก่วงที โดยการกำหนดลักษณะของภารกิจหรือบริการที่มีความสำคัญเป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศทั้งหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชนที่จะต้องมีการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ มิให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงในด้านต่าง ๆ

สรุปสาระสำคัญ :

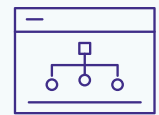
กำหนดให้มีคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ คณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ และสำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ และออกข้อกำหนดการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำนโยบายและแผน การบริหารจัดการ กำหนดหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ และการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์

SME ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ประกอบการที่เป็นหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ และผู้ประกอบการโดยทั่วไปที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยไซเบอร์

ผู้ประกอบหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานหรือผู้ประกอบการโดยทั่วไปที่ไม่รายงานภัยคุกคาม ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย มีโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ประกอบการที่เป็นหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ ได้แก่

- ผู้ประกอบการด้านความมั่นคงของรัฐ
- ด้านบริการภาครัฐที่สำคัญ
- ด้านการเงินการธนาคาร
- ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม
- ด้านการขนส่งและโลจิสติกส์
- ด้านพลังงานและสาธารณูปโภค
- ด้านสาธารณสุข
- ด้านอื่นๆ

ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

นายกรัฐมนตรีนับเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ โดย

- คณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ
- คณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ และ
- สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ กำกับดูแล

อุตสาหกรรมเศรษฐกิจดิจิทัล

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

วัตถุประสงค์ของกฎหมาย:

เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

สรุปสาระสำคัญ :

พระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล การใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และกำหนดให้มีคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลขึ้นเพื่อกำกับดูแล โดยหากเกิดความเสียหายจาก การละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล ผู้เสียหายสามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการให้ตรวจสอบผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้

SME ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ประกอบการที่มีการจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ประกอบการที่เป็นทั้งผู้ซื้อสินค้าและผู้จำหน่ายสินค้าทั้งในระบบปกติและการซื้อขายในระบบออนไลน์ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล และเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะกระทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้หากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้ให้ความยินยอมไว้ก่อนหรือในขณะนั้น

ผู้ประกอบที่มีการจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคล ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย มีโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล กำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎหมาย